

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии шурои диссертациони 6D.KOA-069-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни оид ба диссертатсияи Абдурахмонов Маъдӣ Саидҷалолович дар мавзуи «Афкори адабию эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон» барои дарёфти дараҷаи доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021401 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ, нусхашиносӣ)

Диссертатсияи Абдурахмонов Маъдӣ Саидҷалолович «Афкори адабию эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон» унвон дошта, ба таҳқиқи масъалаҳои сиёсӣ ва таърихӣ тағйир ёфтани афкори иҷтимоӣ, омилҳои маънавӣ ва фарҳангии таҳаввули афкори адабӣ, нақши Аҳмади Дониш ва осори ӯ дар тағйири ҷараёни адабӣ, зикри Аҳмади Дониш дар тазкираҳои нимаи дуюми асри XIX ва ибтидои асри XX ва ашъори назмиву насрии адибони муосираш, Аҳмади Дониш дар ашъори шуарои муосираш, ҷанбаҳои назарии афкори адабии маорифпарварон ва ҷадидони Осиеи Миёна, ақидаҳои адабӣ – эстетикӣ Аҳмади Дониш, тарғиби илм ва мактабу маориф аз нигоҳи Тошхоҷаи Асирӣ ва ақидаҳои адабиву эстетикӣ Мирзо Сирочи Ҳаким, Абдуррауфи Фитрат, Саидахмадхоча Сиддиқӣ Аҷзӣ бахшида шудааст.

Баррасӣ, таҳқиқи ақидаҳои адабиву эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон дар фазои умумии адабиётшиносии тоҷик аз солҳои 50-уми садаи XX оғоз ёфта бошад ҳам, вале он дар нимаи дуюми солҳои 60-70-уми садаи XX шакли фароҳу густурдаеро касб кардааст. Дар ин замина рисолаҳои Х. Шарифов, А. Сатторов, Р. Муслмонқулов, ки ба масъалаҳои ташаккули адабиётшиносӣ ва назарияи он дар асрҳои X-XV, ақидаҳои адабии эстетикӣ намояндагони ин давра, паҳлуҳои гуногуни лафзу маънӣ дар шеър, пайдоиши улуми адабӣ, масъалаҳои эҷоди бадеӣ дар ашъори классикон, ақидаҳои адабиву эстетикӣ Абдурахмони Ҷомӣ, поэтикаи адабиёти классикӣ форсии тоҷикӣ дар асрҳои X-XV, нақду наққодӣ аз нуқтаи назари назариячиёни адабиёт ва амсоли инҳо бахшида шудаанд, иншо гардиданд.

Навгонии илмии диссертатсия, пеш аз ҳама, дар он зоҳир мегардад, ки бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик дар асоси таҳлили маводи муътамади мавҷуда, ақидаҳои адабиву эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон дар шакли монографӣ мавриди омӯзиши ҳаматарафа қарор гирифтаанд. Таҳқиқи мазкур кӯшиши нахустин дар мавриди таҳқиқи заминаҳо ва омилҳои пайдоиши ақидаҳои адабиву эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон маҳсуб меёбад.

Илова бар ин, дар диссертатсия баробари муайян ва баррасӣ намудани ақидаҳои адабию эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон масъалаҳои шарҳу тавзеҳи маъноии мафҳумҳои маорифпарварӣ ва ҷадидия мавриди таҳлил қарор гирифта, нақши нашрияҳои даврӣ дар шиноخت ва таблиғи ғояҳои ҷадидия барои рушди низоми маорифи аморати Бухоро, бедорӣ ва худшиносии миллӣ мушаххас карда шудааст, ки аз бозёфтҳои муҳимми диссертатсия ба шумор меравад.

Маводи диссертатсия ва хулосаҳои илмию пажӯҳиши диссертантро метавон ҳангоми навиштани таърихи адабиёти муосири тоҷик, алалхусус адабиёти нимаи дуюми асри XIX ва ибтидои садаи XX, нақши маорифпарварон ва ҷадидон дар инкишофу таҳаввули адабиёти ин асрҳо барои донишҷӯёну аспирантон, омӯзгорони ҷавон тавсия кард, ки аз манфиат ҳолӣ нест.

Диссертатсия ба талаботи бандҳои 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Диссертатсия кори илмӣ анҷомёфта буда, дорои мазмун ва сохтори ягонаи илмию таҳқиқотист. Хулоса ва нуктаҳои илмӣ ба ҳимоя пешниҳодшаванда саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳанд.

Мавзӯи диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ ва муҳтавои он ба тартиби муқарраршудаи таълифи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021401 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ, нусхашиносӣ) адабӣ мувофиқ мебошад.

Натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқ ва тавсияҳои диссертант дар 6 мақолае, ки дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъб расидаанд, инъикос ёфта, бо мазмун ва мавзӯи диссертатсия бевосита алоқаманд мебошанд. Мақолаҳои илмӣ нашршудаи муаллиф ва таъдоди маводи ҷопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат менамоянд.

Дар диссертатсияи Абдурахмонов Маъдӣ Саидҷалолович истифодаи мавод бидуни ишора ба муаллиф ё маъхаз ба назар намерасад. Ин аз риоя шудани банди 37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ гувоҳӣ медиҳад.

Муҳокимаю баррасӣ ва хулосабарориҳои докталаб дар сатҳи баланди илмӣ қарор доранд. Хулосаҳо ва натиҷагириҳои диссертант илмӣ буда, ба талабот оид ба барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ аст.

Дар хулосаи диссертатсия дастовардҳои таҳқиқ ва моҳияти масъалаҳои меҳварӣ зикр ёфта, дурнамои мавзӯи кори диссертатсионӣ таъйин шудааст.

Мубрами мавзӯи таҳқиқ, навгониҳои илмӣ, арзишҳои амалии онро ба назар гирифта, комиссияи эксперти ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи Абдурахмонов Маъдӣ Саидҷалолович дар мавзӯи «**Афкори адабию эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон**» кори таҳқиқии анҷомёфта буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад ва онро барои дарёфти дараҷаи доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021401 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ, нусхашиносӣ) ба ҳимоя пешниҳод кардан мумкин аст.

Комиссияи эксперти дар асоси банди 60-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи Абдурахмонов Маъдӣ Саидҷалолович дар мавзӯи «**Афкори адабию эстетикӣ маорифпарварон ва ҷадидон**» барои дарёфти дараҷаи доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021401 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ,

нусхашиносӣ) дар чаласаи шурои диссертатсионии 6D.КOA-069-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни тариқи овоздиҳии ошкоро ба ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи экспертӣ муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмӣ-таҳқиқиашон ба ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021401 – Назарияи адабиёт. Матншиносӣ, нусхашиносӣ) мувофиқатдоранд, ба ҳайси муқарризони расмӣ пешниҳод менамояд:

- **Одинаев Нурмахмад Сафарович** - доктори илми филология, дотсенти кафедраи фанҳои гуманитарии Донишгоҳи технологияи Тоҷикистон;

- **Бобомаллаев Илҳомҷон Чанобович** - номзади илми филология, дотсенти кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии ДМТ.

Ба сифати муассисаи пешбар Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улугзода пешниҳод мешавад.

3. Барои гузоштани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаҳои Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни ва Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

4. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъйиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи экспертӣ:

доктори илми филология, профессор,
узви шурои диссертатсионӣ

Исрофилниё Ш. Р.

Аъзои комиссияи экспертӣ:

доктори илми филология, узви
шурои диссертатсионӣ
доктори илми филология,
узви шурои диссертатсионӣ

Казакова У. С.

Муллоев А.

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси ДДОТ ба номи С. Айни

Мустафозода А.

« 20 » 06 соли 2023